DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 81. Środa, 29 Marca (10 Kwietnia). 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się.—We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67 — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się —Numer pojedynczy kop. 5. — Za odneszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. – Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30 Miesięcznie kop. 80.

DZIENNIK WARSZAWSKI w II-im kwartale zaczynającym się od d. 20 marca (1 kwietnia) będzie wychodził według tegoż samego jak dotąd programu, w tymże formacie i po tejże samej cenie, a mianowicie:

W Warszawie, z roznoszeniem: rocznie rs. 8 kop. 60; — półrocznie rs. 4 kop. 30; — kwartalnie rs. 2 kop. 15; — miesięcznie kop. 72.

Na wszystkich stacjach pocztowych w Królestwie a w Cesarstwie w pocztamtach petersburgskim i moskiewskim, oraz w urzędach pocztowych w Odessie, Wilnie i Grodnie z przesyłką: rocznie rs. 9 kop. 20;— półrocznie rs. 4 kop. 60; — kwartalnie rs. 2 kop. 30; — miesięcznie kop. 80.

Pragnący odbierać DZIENNIK pocztą w kopertach, dopłacają oprócz tego w królestwie: rocznie rsr. 4, półrocznie rs. 2, kwartalnie rsr. 1, zaś w cesarstwie: rocznie kop. 80, półrocznie kop. 40, kwartalnie kop. 20, miesięcznie kop. 7.

Prenumerata w Warszawie przyjmuje się w głównym kantorze Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich, przy ulicy Miodowej Nro 487, również jak i w innych upoważnionych do tego miejscach.

Pragnący prenumerować w cesarstwie, mogą nadsyłać pieniądze wprost do Dyrekcji.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 28 Marca (9 Kwietnia).

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 2,241 kop. 78, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Julji *Ślaskiej*, właścicielce dóbr Broniszew, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, Gminie Kaźmierza-wielka, wysłane zosało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,154, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Ignacemu i Teresie *Jerzmanowskim*, właścicielom dóbr Mikuły, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łowickim, Gminie Lubianków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 18,021 kop. 79, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Maksymiljanowi *Zawadzkiemu* i Anastazemu *Stalkowskiemu*, właścicielwi dóbr Sobiekursk, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Mińskim, Gminie Otwoch, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,912. przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia r. b. Rafałowi *Bronikowskiemu*, właścicielowi dóbr Żychlin, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Konińskim, Gminie Staremiasto, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 3,265 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Robertowi i Rozy *Szcześniewskim*, właścicielom dóbr Koszelówka, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Ciechomin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej. celem wypłaty komu należy; —w ilości rsr. 3,987 kop. 75, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Hugonowi *Cymerman*, właścicielowi dóbr Mokracz, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowskim, Gminie Łękawa, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,104 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Józefowi *Stamirowskiemu*, właścicielowi dóbr Rosocha, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Wałowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 14,306 kop. 20, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Sukcesorom Karola *Tuszyńskiego*, właścicielom dóbr Tuczempy, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Hrubieszowskim, Gminie Grabowiec, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 859 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Władysławowi *Grodzickiemu*, właścicielowi dóbr Chramowawola, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radiejewskim, Gminie Straszew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 3,243 kop. 56 1/2, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Janowi *Zielińskiemu*, właścicielowi dóbr Smoszew, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim. Gminach Wychode i Załuski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rsr. 9,921 kop. 29, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Ignacemu *Łępickiemu*, właścicielowi dóbr Noskowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Wychode, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,745 kop. 5, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Pawłowi *Oraczewskiemu*, właścicielowi wsi Boleścice, położonej w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Andrejewskim, Gminie Sędziszów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 5,118 kop. 77, przypadające na mocy rozporządzenia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Józefowi *Szczepanowskiemu*, właścicielowi dóbr Brzeście, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, Gminie Pinczów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,792 kop. 44, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Kalikstowi *Wolskiemu*, właścicielowi dóbr Bolewice B, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczenskim, Gminie Kszczonów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 776 k. 74, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Kajetanowi *Ściślickiemu* i innym, właścicielom dóbr Sarnów C, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Bendinskim, Gminie Gzichów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 892 kop. 66, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Franciszce *Switkowskiej*, właścicielce dóbr Preczów A, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Bendinskim, Gminie Gzichów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,685 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Henrykowi *Rychłowskiemu*, właścicielowi dóbr Broniów, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Orońsk, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 3,955 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Ignacemu *Kozłowskiemu*, właścicielowi dóbr Odrowąż (Kuźnicka-wola), położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Wielgomłyny, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,127 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Józefowi *Sawickiemu*, właścicielowi dóbr Kuźnica-Marjanowa, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Częstochowskim, Gminie Dźbłów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 41,662 kop. 30, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Ksawerze *Jeżewskiej*, właścicielce dóbr Skrwilno, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Skrwilno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 2473 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. małżonkom *Gąsiorowskim*, właścicielom dóbr Sarnowo A., położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Bendinskim, Gminie Gzichów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,457 kop. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Hr. Florencji *Tarło*, właścicielce dóbr Kawęczyn, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Stopnickim, Gminie Grotniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 10,408 kop. 88, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Kolecie *Prędowskiej*, właścicielce dóbr Czyżów-szlachecki, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Czyżów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 10,983 kop. 26, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Erazmowi *Głuchowskiemu*, właścicielowi dóbr Janikowice, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczeńskim, Gminie Niewierszyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilosci rsr. 1,664, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Stanisławowi *Frejzler*, właścicielowi dóbr Niedźwiedź, położonych w Gubernji Radom-

skiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Malkowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,488 kop. 61, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Józefowi i Katarzynie *Szczepanowskim*, właścicielom dóbr Sieborowice i Pielgrzymowice, położonych w Guberni Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminach Luborzyce i Michałowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy, — w ilości rsr. 13,522 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Józefie *Dobrowolskiej*, właścicielce dóbr Kolechowice, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Włodawskim, Gminie Tyśmienica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,103 kop. 5, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Ludwikowi *Oraczewskiemu*, właścicielowi dóbr Pawłowice, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Andrejewskim, Gminie Sędziszew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,678 kop. 39, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Aleksandrowi *Bzowskiemu*, właścicielowi dóbr Dziemierzyce, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Racławice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,093 kop. 87, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. Hr. Florencji *Tarło*, właścicielce dóbr Ostrowice, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Stopnickim, Gminie Grotniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy.

Inspektor Szkół m. Warszawy. — W powołaniu się na swoje ogłoszenie w Nrze 260 *Dziennika Warszawskiego* z r. 1866 co do wykładu przedmiotów świeckich w szkołach religijnych dla dzieci Wyznania Mojżeszowego (chederach), Inspektor Szkół podaje do wiadomości rodziców i opiekunów, iż w skutek polecenia JW. Ober-Policmajstra M. Warszawy, Komisarze właściwych cyrkułów mają sobie poruczony obowiązek czuwania aby w szkółkach pokątnych: 1° Wigdora Pollaka pod Nr 1809; 2° Michała Silberszweiga pod Nr 2249 nie były nadal wykładane przedmioty świeckie. Wzywa przeto Rodziców aby dzieci swoje mające obok przedmiotów religijnych uczyć się i świeckich, umieścić zechcieli w innych odpowiednich zakładach naukowych Wyznania Mojżeszowego pod kierunkiem Inspektora Szkół Miasta Warszawy zostających.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, podaje do wiadomości publicznej, że Pociąg osobowo-towarowy wychodzi codziennie z Pragi o godzinie 9-ej rano, przychodzi do Łukowa o godzinie 4 minut 30 po południu. Pociąg osobowo-towarowy wychodzi codziennie z Łukowa o godzinie 2 minut 15 po południu, przychodzi do Pragi o godzinie 6 minut 45 wieczorem. Pociągi mają trzy klasy powozów osobowych. Sprzedaż biletów osobowych i ekspedycja pakunków, rozpoczyna się na Stacji Praga na godzinę, na innych Stacjach na pół godziny przed odejściem pociągu, zamyka się na 5 minut przed tymże czasem.

Ordery. — Na przedstawienie ministra dóbr rządowych, Najjaśniejszy Pan, w d. 20 lutego r. b. raczył udzielić ordery: rzeczywistemu radcy stanu *Łazow* — św. Stanisława 1 ej kl., i dymisjonowanemu kontr admirałowi *Glazenap* — św. Włodzimierza 3-ej kl. w nagrodę gorliwej służby i skutecznego wykonania danych sobie poleceń; a w dniu 20 marca, naczelnikowi wojennemu i dowódcy bataljonu gubernjalnego płockiego, pułkownikowi *Pogapuci* — św. Anny 2-ej kl. z mieczami i koroną Cesarską. — N. król wirtembergski raczył nadać rzeczywistemu radcy stanu *Tibeau-Brigniol*, urzędnikowi do szczególnych poleceń przy IV wydziale kancelarji Cesarskiej, komandorski krzyż 2-ej klasy orderu króla Fryderyka. — Najjaśniejszy Cesarz najwyżej zezwolił na przyjęcie i noszenie tej dekoracji.

Komisja ustanowiona co do udziału Rosji na wystawie paryzkiej. — W skutku rozporządzenia komisji paryzkiej, na mocy którego przyjmowanie wyrobów na wystawę miało skończyć się z dniem 26 lutego (10 marca), ze strony tutejszej komisji ogłoszonem było, że i wyroby ruskie na tę wystawę nie mogą być dalej przyjmowane i że komisja nie ręczy, czy przyjęte będą na wystawę i do konkursu te wyroby ruskie, które na powyższy termin nie staną w Paryżu. Gdy wszakże dotąd zgłaszają się konkurenci żądający wysłania tam swoich wyrobów, przeto komisja obok powyższego rozporządzenia komisji paryzkiej i znacznej ilości przedmiotów przesłanych już do ruskiego oddziału wystawy paryzkiej, widzi potrzebę ponownie podać do wiadomości publicznej, że przyjmowanie i odsyłanie na tę wystawę wszelkich przedmiotów, całkiem już ustało. (*Siew. Pocz.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 28 Marca (9 Kwietnia).

Dzienniki podają nam wsteczne wiadomości o przebiegu układów w kwestji luksemburgskiej, wskazujące jak nagły zwrot nastąpił w tej sprawie. Lord Stanley udzielając w izbie gmin odpowiedź na interpelację w tym względzie, oświadczył naprzód, że król niderlandzki był gotów ustąpić Francji Luksemburg, jeżeliby Prusy na to przystały. Tymczasem Prusy prosiły gabinet angielski o odradzenie królowi niderlandzkiemu sprzedaży Luksemburga, lecz gabinet ten udzielił Prusom, jak zwykle, dwójznaczną odpowiedź; mianowicie, że ustąpienie Luksemburga nie może nastąpić bez zgody mocarstw podpisanych na traktacie z 1839 r., ale dodał, że nie wie czy rękojmie tego traktatu stosują się do obecnego wypadku. W końcu tenże minister, wbrew temu co powiedział z początku o skłonności króla niderlandzkiego do ustąpienia Luksemburga, oznajmił, że, jak się dowiedział, układy w tym względzie zostały zerwane. Z oświadczeń niderlandzkiego ministra spraw zagranicznych w izbie drugiej, wynika naprzód, że król niderlandzki dla tego prowadził układy o sprzedaż Luksemburga, i z tego powodu rząd niderlandzki mięszał się do tej sprawy, iż chciał zjednać sobie potężnego opiekuna, obawiając się, aby Prusy nie domagały się stanowczo wcielenia Limburga, którego posiadanie jest bardzo ważne dla Niderlandów, do Związku północno-niemieckiego; uzyskawszy zaś co do Limburga stanowcze zapewnienie p. Bismarcka, rząd niderlandzki postanowił zupełnie nie mięszać się do tej sprawy. Wszelako p. Van Zuylen utrzymywał, że ustąpienie Luksemburga byłoby korzystnem dla Holandji, i wyjaśnił, że ustąpienie to nie przyszło do skutku, jedynie dla tego, że Francja proponowała zbyt nizką cenę.

W Paryżu zaczynano się obawiać, aby Prusy nie rozpoczęły w tej sprawie wojny, nim siły wojenne we Francji zostaną uorganizowane i szczególniej przewidywania te opierano na emisji w Berlinie pożyczki 30 miljonów talarów; lecz przewidywania te są bezzasadne, gdyż gabinet pruski dla uprzedzenia fałszywych tłomaczeń, naprzód objaśnił, że pożyczka ta zatwierdzona została jeszcze we wrześniu, a tylko wyczekiwano przyjaźniejszych okoliczności do jej wypuszczenia, dzisiejszy zaś nasz telegram z Paryża, podający treść oświadczeń p. Moustier w izbie, zupełnie usuwa wojownicze przypuszczenia, zapewniając, iż rząd francuzki silnie jest przekonany o utrzymaniu pokoju w Europie. Wszelako rząd francuzki, jak się okazuje, nie zrzekł się swych roszczeń do Luksemburga, i uznaje możliwość wcielenia go do Francji pod trzema warunkami, jako to: za zezwoleniem wielkiego księcia, za zbadaniem interesów wielkich mocarstw podpisanych na traktacie z 1839 r. i zagłosowaniem powszechnem ludności.

Na posiedzeniu sejmu czeskiego, gwałtowne były spory w kwestji językowej, sejm zaś kraiński w ciągu jednego dnia, na dwóch posiedzeniach, porannem i popołudniowem, ukończył swe zadanie i wybrał delegatów do rady państwa.

W kwestji reformy wyborczej w Anglji, p. Gladstone na meetingu liberalnych przemawiał za przyjęciem bilu gabinetu z pewnemi zmianami, na które dotąd jednak, jak zapewnia organ torysowski, *M. Herald*, p. Dizraeli się nie zgadza.

Wiadomości z Korfu, ze źródła greckiego donoszą o nowych zwycięztwach kandjotów. Może być z tego powodu, Omer-pasza naznaczony został głównodowodzącym wojskami tureckiemi na w. Kandji.

Z Meksyku nieco pomyślniejsze nadeszły doniesienia o zwycięztwie cesarskiego jenerała Mejia nad juarystami, co jednak nie mogło zbyt wpłynąć na polepszenie rozpaczliwego położenia cesarza Maksymiljana w Queretaro.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Telegramy
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, *8-go kwietnia.* Margrabia Moustier z rozkazu cesarza oświadczył w izbie, że Francja wzbudziła kwestję luksemburgską nie dobrowolnie. Niepewność stanowiska Limburga i Luksemburga skłoniła gabinet niderlandzki do zwrócenia się do Francji. Układy nie miały jeszcze wcale charakteru urzędowego, kiedy gabinet berliński powołany do rady przez króla holenderskiego, odwołał się do traktatów 1839 r. Uważaliśmy, mówił on, możność tego nabytku terytorjalnego pod trzema warunkami: swobodnego zezwolenia wielkiego księcia, zbadania interesów wielkich mocarstw i powszechnego głosowania ludności. Jesteśmy gotowi, w porozumieniu z innemi gabinetami zbadać traktaty z 1839 i stanowczo jesteśmy przekonani, że pokój Europy nie będzie zakłócony.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Florencja, 6 kwietnia.* Utworzenie nowego gabinetu powierzone zostało p. Ratazzemu. Jenerał Menabrea odmówił podjęcia się tego zadania z powodu zgonu swego syna. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 6 kwietnia.* Postawiony został wniosek oświadczający, że senat spoglądał z boleścią na sposób w jaki postąpiono z jego poprzednim prezesem. (*Tamże.*)

* *Nowy Jork, 5 kwietnia.* W najwyższym trybunale złożona została propozycja mająca na celu zawieszenie wykonania bilu rekonstytucyjnego. — Marszałek Bazaine opuścił 27-go marca Havanę wraz z flotą francuzką. (*Tamże.*)

* *Londyn, 6 kwietnia.* P. Dizraeli, odpowiadając na interpelację stowarzyszenia konstytucyjnego z Manchester, oświadczył, że rząd nie cofnie nigdy propozycji dotyczącej głosowania opartego na wysokości podatków. (*Tamże.*)

* *Paryż, 6 kwietnia.* *Etendard* zaprzecza pogłosce podanej przez dzienniki wiedeńskie o powołaniu jakoby księcia de Grammont do Paryża. — *Patrie* pisze: Pogłoski o przedsiębraniu przez Prusy środków militarnych, są całkiem błędne; oświadczenia złożone przez gabinet berliński z jego własnego natchnienia, objaśniły w tym względzie gabinet tuileryjski. — Z powodu obniżenia kursów na dzisiejszej giełdzie, *Temps* wspomina z zastrzeżeniem o pogłosce, że marszałek Mac-Mahon został powołany przez telegraf do Paryża; podług innej pogłoski, miano posłać wczoraj do Berlina notę w przedmiocie twierdzy Luksemburga. (*Corr. Bureau.*)

* *Ateny, 5 kwietnia.* Ricciotti i Garibaldi, wraz ze 150 towarzyszami broni, udali się przez Korfu napowrót do Włoch; powstanie nie otrzymuje już obcych posiłków. (*Tamże.*)

* *Konstantynopol, 6 kwietnia.* Serdar Omer-pasza obejmuje dowództwo naczelne nie w Tessalji, lecz na wyspie Kandji. (*Tamże.*)

* *Nowy-Jork, 5 kwietnia.* Obiega pogłoska, że jenerał Mejia pobił Escobeda i Celaya. Cesarscy mieli opanować napowrót San Luis Potosi. Republikanie odstąpili od oblężenia Puebli. (*Cor. H. B.*)

* *Londyn, 5 kwietnia.* Czterystu grabarzy najętych do kolei żelaznej w Somerstown zaświętowało z tego powodu, iż administracja najęła stu grabarzy belgickich. Obawiają się zaburzenia. (*Cor. H. B.*)

*(Tydzień handlowy). *D. 25 marca (6 kwiet.)* *Zboże.* Nadzwyczaj złe drogi, a nawet po szosach, spowodowane ostatnią odwilżą po upadłym dość obfitym śniegu, zredukowały dowozy wszelkiego ziarna do bardzo małej tylko ilości, skutkiem czego ceny *pszenicy* tak na potrzebę konsumcji miejscowej jako i na rachunek wywozowy podniosły się o kop. 25—35 na korcu. *Żyta* dowozy na drodze żelaznej warszawsko-petersburgskiej w tym tygodniu również znacznie się zmniejszyły. Droga ta targowi naszemu dostarcza znaczny kontyngens do zaspokojenia potrzeb, przerwa zatem w dowozie przyczyniła się również do przewyżki na kop. 30 na korcu, płacono do rsr. 5 kop. 40. *Jęczmienia* ceny utrzymały się na dawnem stanowisku; płacono rs. 4 k. 65. *Owsa* ceny podniosły się o kop. 15; płacono rsr. 3 kop. 60. *Groch* cukrowy podniósł się o kop. 60, polny o 30 k., za pierwszy płacono rsr. 8 kop. 40, za drugi 7 rsr. za korzec. *Makuchy* przy obecnem podrożeniu ziarna stanowią ważną gałęź paszy dla bydła, ceny również podniosły się, płacono w tygodniu bieżącym za rzepakowe rsr. 2 kop. 40, za lniane do rsr. 3 za cent. *Okowity* ceny postępują za dążnością cen ziarna, ceny podniosły się od 3—5 kop. na garncu. *Cukier.* W bieżącym tygodniu targ był ociężały i pośledniejsze gatunki uległy małemu obniżeniu. Płacono za Hermanów rsr. 4 k. 30, Ostrów, Oryszew, Guzów i Sanniki po rsr. 4 kop. 20, Łyszkowice i Elżbietów po rsr. 4 kop. 12½; Leśmierz rsr. 4 na dwumiesięczny termin; Majerhof rsr. 4 kop. 5; Mniszew rsr. 4, Rytwiany rsr. 3 kop. 97½, wszystko za kamień 24 funt. W interesie produktowym obroty nie szły na równi z znacznemi dowozami. *Konopi* przybyło w tygodniu ubiegłym do 10,000 pudów, z których 5,000 wysłano za granicę, które zakupione zostały po cenie rs. 3 kop. 15 do rsr. 3 kop. 60 za pud, reszta zaś pozostała na składzie. *Lnu* przybyło również wiele; część tegoż wysłaną została za granicę, ceny nie uległy zmianie. W interesie *łoju* obroty nieznaczne, fabrykant tutejszy zakupił 50 beczek po cenie rsr. 5 kop. 40 za pud. (*Gaz. Han.*).

*(Wypadki). W dniu wczorajszym, Ignacy Łakomy, w służbie za stangreta zostający, przechodząc ulicą Dziką, wypadkowym sposobem złamał sobie lewą nogę.—W tymże dniu Weronika Szczeblewska, znajdująca się na opiece w warszawskiem towarzystwie dobroczynności, nagle zmarła.

---

*(Deputacja sławiańska). W pewnych kółkach towarzystwa petersburgskiego wiele mówią o spodziewanem przybyciu sławian, udających się na wystawę etnograficzną do Moskwy. Podług gazety *Gołos* pożądani goście mają tu przybyć w pierwszych dniach tygodnia wielkanocnego. Zamiar świetnego, uroczystego, przyjacielskiego, a nie urzędowego przyjęcia sławian, zyskuje coraz więcej stronników. Podawane są różne propozycje, jakie ma być to przyjęcie, stawiane są pytania o odczytach, koncertach, obiadach i t. d. Niektórzy nasi artyści oświadczyli się z chęcią należenia do tego; pewny znakomity kompozytor muzyczny zamyśla wystąpić z kantatą ułożoną z znanego poematu Chomiakowa. W gronie tutejszych kupców ruskich myśl o spotkaniu sławian, jak słychać, budzi wielkie zajęcie, a między literatami przyjęta była także z wielką sympatją. Wszystko to rokuje świetne powodzenie, jeżeli tylko nie staną na przeszkodzie jakie uboczne okoliczności, niezależne od woli osób, które podjęły się urządzić to przyjacielskie spotkanie. W razie, jeżeli nie zajdą takie okoliczności, Petersburg bez wątpienia w ciągu świąt wielkanocnych dozna jednej z tych chwil, które nie łatwo się zapominają, skutkiem przyjemnych wrażeń, jakie pozostawiają. Gazeta *Moskwa* wnosi także uroczyste przyjęcie sławian i w tej stolicy.

*(Przymusowa sprzedaż). *Wileń. Wiest.* ciągle zamieszcza statystyczne wykazy dóbr w północno-zachodnim kraju, ulegających przymusowej sprzedaży.

*(Sprzedaż kolei żelaznej mikołajewskiej). *Birż. Wied.* podają pogłoskę, że baron Stieglitz i p. Abaza udają się za granicę w interesie sprzedaży kolei żelaznej mikołajewskiej.

*(Szujsko-iwanowska kolej żelazna). Korespondent gazety *St. Pet. Wied.* pisze: Oddawna projektowana kolej, mająca włączyć miasto Szuję do sieci dróg żelaznych europejskich, zacznie się budować na wiosnę 1867 roku; jest to już zdecydowane. Kierunek tej kolei będzie następujący: od szujsko-iwanowskiej stacji na drodze niżegrodzkiej, to jest, od połowy prawie drogi z Moskwy do Niżegrodu (410 wiorst) kolej ta pójdzie do miasta Szui (około 60 wiorst), a ztąd, załamując się prawie pod kątem prostym ku północno-zachodowi na Wozniesieńską osadę (około 30 wiorst); zatem długość tej kolei wyniesie około 90 wiorst. Mosty i budowle będą drewniane. Obywatele miasta Szui oddali bezpłatnie grunta pod stację i foksal, a osada Wozniesieńska zapewne pójdzie za ich przykładem. Głównego kierunku robót podjął się sztabs-kapitan inżenierji Ridel, pomocnik starszego inżeniera moskiewsko-niżegrodzkiej kolei. Cała ta kolej zostanie wykończoną niezawodnie na jesień 1868 roku; zamożność spółki i zdolność technika są rękojmią w tej mierze.

*(Kolej bałtsko-olwjopolska). Podług odeskiej niemieckiej gazety 6 marca miała wyruszyć pierwsza lokomotywa z Bałty do Olwiopola. Wkrótce ma być wyprawiony pociąg na próbę.

*(Lokomotywy moskiewsko-kurskiej kolei żelaznej). Ministerstwo komunikacji obstalowało lokomotywy dla moskiewsko-kurskiej kolei na fabryce Borsiga w Berlinie i Siegla w Wiedniu. U pierwszego, podług kontraktu z dnia 25-go stycznia 1866 roku, zamówiono 30 lokomotyw o ośmiu kołach do pociągów towarowych, i 20 towarowo-pasażerskich; drugi kontraktem 26 stycznia 1866 r. zobowiązał się dostawić 18 lokomotyw towarowych ośmiokołowych, i 8 towarowo-pasażerskich; a kontraktem 12 kwietnia tegoż roku, 16 lokomotyw towarowych sześciokołowych. Podług dodatkowych umów, ciż fabrykanci mają dostarczyć 23 lokomotyw towarowych ośmiokołowych o sile 500 koni każda; 42 sześciokołowych o sile 360 koni, i 28 towarowo-pasażerskich o sile 250 koni każda; razem 93 lokomotyw. Wszystkie te lokomotywy, wynoszące ogromną siłę 33,600 koni, dostawione będą do Petersburga na 1 października r. b., a począwszy od października r. z. co tydzień przychodzą tu po jednej lub po dwie. Dla odbioru i próbowania tych lokomotyw wyznaczona jest ze strony ministerstwa komisja, która właśnie zajmuje się wykonaniem danego sobie polecenie.

*(Szkoła żeńska). W m. Homlu 27 stycznia otwartą została szkoła żeńska, w której teraz uczy się 20 uczennic miejscowych mieszczan i włościan; większej liczby nie przyjmują, chociaż wielu gospodarzy pragnie oddać swe córki do tej szkoły, bo ograniczone środki nie pozwalają na to. Starowiercy także chcą oddawać swe córki do tej szkoły, skoro przekonają się o postępie nauczania. W szkole tej uczą czytania, pisania i robót ręcznych.

*(Wystawa obrazów). *Odes. Wiest.* pisze, że w m. Teodozji otwartą została w tych czasach wystawa obrazów pęzla p. Ajwazowskiego. W liczbie tych obrazów najgłówniejszym i podług twierdzenia samego artysty najlepszym jest widok wysadzenia w powietrze klasztoru Arkadionu, mający 3 arsz. 5 wersz. długości, a 2 arsz. 12 wersz. szerokości. Wystawa ta otwarta jest na dochód kandjotów; w tymże celu p. Ajwazowski zamierza w piątym i szóstym tygodniu wielkiego postu urządzić podobną wystawę w Odesie, dokąd uda się osobiście, a następnie do Petersburga.

*(Cholera). *Kijewlanin* donosi, że w powiecie berdyczowskim, gubernji kijowskiej, ukazała się cholera.

*(Poselstwo japońskie). *Kronsztadzki Wiestnik* donosi, że poselstwo japońskie w całym składzie zwiedziło 20 marca Kronsztad. Przybywszy do Kronsztadu zrana przez Oranienbaum, poselstwo japońskie udało się przedewszystkiem do klubu marynarki, gdzie przyjęte zostało przez p. Tokarewskiego, najstarszego z członków klubu, i zwiedziło następnie ulice i port, gdzie przypatrywało się długo z ciekawością ćwiczeniom artylerji w strzelaniu i gdzie widziało na dokach Mikołajewskich monitora *Perun*. Zwiedziwszy następnie forty Konstantynowski i Aleksandrowski, japończycy wrócili do Kronsztadu, gdzie byli na obiedzie w klubie marynarki i zkąd udali się o 7-ej wieczorem napowrót do Petersburga.

Anglja.

*(Sprawa luksemburgska). *Londyn, 5 kwietnia.* Gabinet angielski zawiadomiony został przez swojego posła w Hadze, że król holenderski zerwał układy co do odstąpienia Luksemburga, a to w celu niknienia zawikłań międzynarodowych mogących wyniknąć z okoliczności tego odstąpienia. (*Indep. bel.*)

*(Kwestja luksemburgska). *Londyn, 6 kwietnia.* Na wczorajszem posiedzeniu izby gmin, lord Stanley oświadczył, że król holenderski jest skłonny do odstąpienia wielkiego księztwa luksemburgskiego za wynagrodzeniem pieniężnem, jeżeli Prusy przystaną na to. Prusy upraszały rząd angielski, ażeby ten ostatni odradził królowi holenderskiemu odstąpienie Luksemburga. Rząd angielski odpowiedział, że odstąpienie to nie może mieć miejsca bez zgody mocarstw, które podpisały traktat z r. 1839; minister atoli nie jest pewnym, czy gwarancje tego traktatu mogą być zastosowane do niniejszego wypadku. Lord Stanley powiada w końcu, że dowiedział się następnie, iż układy w przedmiocie odstąpienia wielkiego księztwa luksemburgskiego zostały zaniechane. (*Corr. Hav. Bul.*)

*(Bil reformy). *Londyn, 5 kwietnia.* Podług depeszy podanej przez *Corr. Hav. Bul.*, na meetingu, w którym wzięło udział 254 członków liberalnych izby gmin, p. Gladstone oświadczył się na korzyść bilu reformy, złożonego przez rząd, wraz z proponowanemi zmianami, mianowicie: że najniższe komorne, mające stanowić census wyborcze, wynosić będzie 5 fun. ster., niżej którego lokatorowie jakiegokolwiek domu będą obliczani wraz z właścicielem co do wysokości taksy i nie będą mieć osobnego głosu.— *Morning Herald* donosi, że rząd sprzeciwi się propozycji przyjętej przez meeting liberalnych i że uważać będzie takową jako wotum nieufności.

Austrja.

*(Sejm czeski). *Praga, 6 kwietnia.* W dalszym ciągu dzisiejszego posiedzenia sejmu czeskiego, wielki marszałek krajowy zakomunikował niektóre propozycje. Dr. Edward Gregr oświadczył: Pomimo usiłowań ze strony rządu, kilku deputowanych czeskich znajduje się jeszcze w sejmie, i z tego powodu byłoby stósownem, ażeby wielki marszałek krajowy powtórzył po czesku to, co powiedział poprzednio po niemiecku. Zastępca marszałka krajowego opowiada po czesku treść komunikacij złożonych przez wielkiego marszałka krajowego. Dep. Zeithammer robi uwagę, że treść ta jest za krótka, albowiem wielki marszałek krajowy powiedział więcej; sekretarz Schmidt zaczyczna powtarzać po czesku to, co powiedział wielki marszałek. (Wrzawa w środku). Dep. Klaudy powiada: Niegodnem jest, ażeby to, co sam wielki marszałek zakomunikował niemcom, powtórzone zostało czechom tylko przez sekretarza; „proponuje on założenie przeciw temu protestu. Deput. Steffens (niemiec) chce przemawiać, lecz Rieger zapytuje, czy mowa Steffensa jest na porządku dziennym. Na to Steffens odpowiada: Niemcom służy, tak samo jak i czechom, prawo przemawiania. Wielki marszałek oświadcza, że prawo przemawiania służy wszystkim deputowanym, i udziela deput. Steffensowi głos. Steffens powiada: Na poprzednich sesjach czesi nie wymagali nigdy, ażeby wielki marszałek powtarzał po czesku to wszystko, co mówił po niemiecku, albowiem przyszło by mu to z trudnością. Zeithammer powiada: Jeżeli zezwoliliśmy na to, pochodziło to z naszej własnej woli. Przyszedł teraz czas, w którym powinniśmy bronić naszych praw. Wielki marszałek oświadcza: Jest to kwestja formy, i na poprzednich sesjach bywało tak samo jak dziś; postara się on atoli o to, ażeby zastępca jego tłómaczył dosłownie na język czeski jego komunikacje.— Następuje sprawdzanie wyborów. (*Corr. Bureau*).

*(Sejm morawski). *Brno (Brünn), 6 kwietnia.* Marszałek krajowy hr. Dubsky otworzył dziś posiedzenia sejmu morawskiego trzykrotnym okrzykiem „Niech żyje!" i „Slava" na cześć cesarza. Namiestnik odczytał list własnoręczny cesarza, z daty 3-go b. m., do prezesa ministrów, w przedmiocie wezwania sejmu do posłania deputowanych do rady państwa, przyczem zapowiedziane jest rozszerzenie autonomji krajowej, o ile na to pozwoli bezpieczeństwo i potęga ogółu monarchji. Zatwierdzono następnie bez oporu 85 wyborów. (*Tamże*).

*(Sejm kraiński). *Lublań (Lajbach), 6 kwietnia.* Sejm kraiński otwarty został o godzinie 10-ej przed południem. Namiestnik odczytał list własnoręczny cesarza wśród głośnych okrzyków „Slava." Marszałek krajowy proponuje, ażeby wybory do rady państwa rozpoczęły się w poniedziałek. Bleiweis stawia naglący wniosek, ażeby po sprawdzeniu wyborów, przystąpić dziś jeszcze do wyboru deputowanych do rady państwa i członków komisji krajowej. Po żywych rozprawach, wniosek Bleiweisa przyjęty zostaje przy głosowaniu imiennem 22-ma głosami przeciw 14. Wszystkie wybory zostały zatwierdzone; wybór atoli Adelsberga został unieważniony, sprawdzenie zaś wyboru w Neustadtl odroczono na później. Nastąpiła przerwa w posiedzeniu, która trwała od g. 1½ do 4-ej po południu. — Na posiedzeniu po południowem wybrani zostali do rady państwa: z kurji właścicieli wielkich posiadłości ziemskich hr. Coronini, z kurji miast Dr. Klun i Dr. Toman, i z kurji gmin wiejskich hr. Barbo, Swetec i Pintar. Do komisji krajowej wybrani zostali: Dr. Bleiweis, Dr. Costa, Dr. Toman i Kromer, oraz na zastępców: Swetec, Piotr Koster, proboszcz Kos i Rudesz. Posiedzenie zamknięte zostało wśród pełnych zapału okrzyków „Slava" i „Niech żyje," wydawanych na cześć cesarza. (*Tamże*).

Francja.

*(W. księztwo luksemburgskie). *Biuro Reutera* podaje depeszę telegraficzną z Londynu, datowaną 5-go b. m. i donoszącą, że rząd francuzki nie przestaje brać pod rozwagę kwestji odstąpienia Luksemburga na rzecz Francji. Rząd ten

wynurza przekonanie, że przyrzeczenia porobione przez króla holenderskiego są zbyt obowiązujące, ażeby mógł on cofnąć takowe bez przyzwolenia Francji.

Niderlandy.

* (Kwestja Limburga). *Haga, 5 kwietnia.* W depeszy posła holenderskiego w Berlinie, o której minister spraw zagranicznych wspomniał dziś w izbie drugiej, powiedziano: „Hr. Bismarck, będąc zapytany dziś przeze mnie, upoważnił mnie do oświadczenia w jego imieniu, że rząd pruski uważa Limburg jako całkiem zwolniony od wszelkich węzłów politycznych z Niemcami, i że gotów jest stwierdzić to wkrótce w jakimkolwiek dokumencie urzędowym, pomimo, że po uchwale parlamentu północno-niemieckiego, uważa tę formalność za zbyteczną.” (*Corr. Hav. Bul.*)

Portugalja.

* (Spokojność). Wiadomo, że kortezy znaczną większością głosów przyjęły i zatwierdziły projekta podatków w Portugalji. W skutek tej uchwały wynikły z Lizbonie i w Oporto manifestacje ludowe; ale po meetingu z d. 24 marca odbytym w Lizbonie, ludność powróciła do porządku i najmniejszego nigdzie nie było zaburzenia. Donoszono przy tej sposobności, że podróż króla portugalskiego do Hiszpanji i Francji została odroczoną dla tego, iż ojciec jego, król Ferdynand, odmówił przyjęcia na siebie rejencji na czas nieobecności młodego monarchy. Depesza prywatna z Lizbony zaprzecza jak najuroczyściej tej ostatniej pogłosce. (*La Fr.*)

Prusy.

* (Zjazd monarchów). *Börsen Z.* donosi, że p. Benedetti przy niedawnem widzeniu się z p. Bismarckiem wyraził przed nim życzenie i nadzieję cesarza Napoleona, iż podczas wystawy zjadą do Paryża monarchowie, a mianowicie król Wilhelm, dla załatwienia w skuteczny sposób przez osobiste objaśnienia, istniejących nieporozumień. (*La Fr.*)

Turcja.

* (Powstanie kandjockie). Podług depeszy z Korfu z 4-go b. m., po trzydniowej bitwie w Aghia-Basilios, 3,000 powstańców pobiło turków i odparło ich aż do posterunków pod Rethymno. Hadżi-Michaelis odniósł znowu 2-go b. m. zwycięztwo nad turkami w pobliżu Kanei. (*Corr. Hav. Bul.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 3 kwietnia.

Mowa hr. Bismarcka.—P. Rouher.—Marszałek Niel.—Wystawa.—Ksiądz Żuliński.

Powiadają, że mowa hr. Bismarcka jest arcydziełem ironji. Tymczasem p. Vast-Vimeux, którego jeden z przodków był gubernatorem Luksemburga, przywiózł tu klucze twierdzy i doręczył je p. Rouherowi. Lecz uspokójcie się, klucze te bowiem mają na sobie herb Ludwika XIV i stanowią jedynie pamiątkę historyczną, domyślać się bowiem można, że hr. Bismarck, nieznalazłszy tych kluczów, kazał dać inny zamek.

Liczba malkontentów, a nawet rzekłbym osób skazanych na ostracyzm przez p. Rouher'a, zwiększa się z każdym dniem. Hr. Walewski przyłączył się do malkontentów, jakimi są pp. Drouyn de Lhuys, Fould, Chasseloup-Laubat, których poświęcono dla p. Rouher'a. Lecz nie dość na tem: książę Napoleon opuścił także na jakiś czas Paryż; zwrócono powszechnie uwagę na to, że nie chciał on nawet znajdować się na otwarciu wystawy powszechnej.

Jeżeli p. Rouher jest dyktatorem, to podziela swą dyktaturę z marszałkiem Niel, aż do chwili w której zostanie także ministrem wojny, obok zachowania wszystkich dotychczasowych swych godności. Co porabia małszałek Niel? Będąc głuchym na wszystkie protestacje przeciw reorganizacji armji, chce on doprowadzić skład armji francuzkiej do wysokości 1,400,000 ludzi. Odrzuca on rady życzliwe dawane przez jenerała Trochu i innych jenerałów francuzkich, którzy nie chcą nowego projektu do prawa. Co ztąd wyniknie?..

Wystawa powszechna nie ma najmniejszego powodzenia; bardzo mało osób zwiedza ją, co pochodzi ze zbyt wygórowanych cen wejścia.

Wbrew temu co poprzednio donosiłem, prawdą jest, że „stowarzyszenie dobrowolnych kontrybuentów” przeznaczyło fundusze dla młodych emigrantów, pobierających nauki w szkole St. Cyr. Lecz zamiast bezpośredniego doręczenia tych funduszów, stowarzyszenie pomienione udało się do pośrednictwa księdza Żulińskiego, członka komitetu reprezentacyjnego. Udano się do tego niezbyt skrupulatnego księdza, który oświadczył, że otrzymał rzeczywiście fundusze, lecz że nie chciał o nich wspominać. Ksiądz Żuliński jest wzorowym kasjerem, ktory nie zapisuje ani przychodu ani rozchodu, tajemnica bowiem jest wielce dla tego dogodną. **X.**

Kolej żelazna Mikołajewska.

Z powodu kwestji oddania (koncesji) kolei żelaznej Mikołajewskiej do eksploatacji prywatnej kompanji, *Siew. Pocz.* podaje następujący artykuł komunikowany:

„Nagląca potrzeba o ile można najszybszego zbudowania rozległej sieci kolei żelaznych w Rosji jest niewątpliwa. Nietylko usunięcie ważnych finansowych i ekonomicznych trudności, lecz i sama polityczna potęga państwa jest w bezpośredniej zależności od bezzwłocznego urzeczywistnienia kolei żelaznych.

Wszystkie spodziewane dobroczynne następstwa zbudowania kolei żelaznych, głęboko wkorzeniły się w przekonanie narodowe; ze swej strony rząd ponosił i ponosi dla ich urzeczywistnienia ogromne ofiary.

Na koleje żelazne w ciągu ostatnich lat, użyto około 120 miljonów rsr., w kształcie wypłat udzielonych rękojmij, w kształcie zapomog i innych ulg. i na wydatki budowanych przez rząd kolei; w tej liczbie na budowę nowych kolei żelaznych w ciągu ostatnich dwóch lat, wydał skarb państwa przeszło 45 miljonów, według budżetu zaś na 1867 r. wyasygnowano przeszło 25 miljonów rsr.

Konieczność zmusiła rząd do trzymania się czasowo systemu, który wymaga tak ogromnych nakładów ze strony skarbu państwa. Niezawodnie, nie można uznać za zdrową politykę finansową wszelkie powiększenie majątku rządowego kosztem stale wzrastającego długu państwa. Dla tego wszystkie europejskie rządy unikały budowania kolei żelaznych kosztem skarbu, ale dawały zapomogi prywatnym stowarzyszeniom, jako rękojmje czystego dochodu, subsydja i t. p. Tym sposobem tylko $^1/_5$ wszystkich kolei istniejących w Europie weszła do składu majątków rządowych, a $^4/_5$ zbudowane są i eksploatują się przez towarzystwa prywatne.

Nie dotykając ekonomicznych rezultatów rządowych kolei żelaznych i porównania ich z prywatnemi, pod względem ich budowy i eksploatacji, lecz ograniczając się jedynie na roztrząśnięciu pytania o środkach finansowych, nie można nie przyznać, że system rękojmij najmniej jest uciążliwy dla skarbu państwa, od którego nie jest wymagana wypłata kapitału, lecz zapewnienie pewnego procentu po ukończeniu budującej się kolei. Od tego systemu, rząd musiał odstąpić co do najważniejszej z naszych kolei, to jest południowej, ponieważ udzielone na tę linję z jej gałęźmi koncesje nie doszły do skutku.

Tymczasem lata przechodziły, potrzeba zbudowania szczególniej linji południowej stała się tak nagłą, że pomimo ogromnych trudności dla skarbu państwa, w maju i grudniu 1864 r. Najwyżej rozkazano budować kolej żelazną kosztem skarbu, od Moskwy do Kurska i Kijowa i od Odesy do Charkowa; na wiosnę 1866 r. przystąpiono do budowy tymże kosztem kijowsko-bałtskiej linji.

Według wszelkich wiadomości, wszędzie roboty szły pomyślnie i sprawa zbudowania tych linij szybko poszła naprzód. Chociaż teraz otwarte są dla ruchu, tylko sekcje: od Moskwy do Sierpuchowa i od Odessy do Bałty z gałęzią do stacji Razdielnaja na Dniestrze, lecz z końcem 1867 r. mają być otwarte jeszcze znaczne sekcje od Sierpuchowa do Orła i od Bałty do Jelisawetgradu.

Z drugiej strony, do tego samego czasu, ogólna suma nakładu kapitałów skarbu państwa na budowę tych dróg, dojdzie do 70 milonów rsr., a tymczasem na ukończenie już rozpoczętych i budowę niektórych innych najważniejszych linij, potrzeba będzie ze strony skarbu państwa, według przybliżonego obrachowania, nie mniej 30 milionów rsr. rocznie, w ciągu kilku lat, oprocz zamierzonych na wydatki w roku bieżącym. Te znaczne sumy powinny być zawczasu przysposobione, dla tego, że wszelka zwłoka w otwieranych kredytach, oddalałaby ukończenie rozpoczętych linij, z jawnym uszczerbkiem skarbu i ekonomicznego rozwoju państwa.

Przy takich okolicznościach, rząd musiał zwrócić się do wyszukania sposobu wyciągnięcia z istniejących już rządowych kolei żelaznych, koniecznych środków do dalszego ich budowania. Stopniowem zbywaniem całych linij, lub zbudowanych już sekcij, nabywa się zupełna możność czynnie prowadzić dalej roboty, jak przez inżynierów rządowych, tak i innemi sposobami, kosztem skarbu lub przy jego pomocy.

Koleje żelazne rządowe, nie będą stałym, konsolidowanym majątkiem państwa, ale powinny utworzyć z siebie oddzielny fundusz, z specjalnem przeznaczeniem dalszego, niezachwianego rozprzestrzenienia kolei żelaznych.

Takim sposobem jedne i też same włożone dotąd rządowe kapitały, mogą stopniowo kilkakrotnie być realizowane i na nowo włożone na innych linjach, w dobroczynnym celu szybkiego zbudowania głównej sieci, kosztem skarbu lub z jego pomocą.

Przechodząc teraz do sposobu wykonania tego systemu, należy wyrazić wprost, że w obecnym czasie, tylko zbycie Mikołajewskiej kolei żelaznej, może położyć trwałą i rozległą podstawę do utworzenia osobnego funduszu budowy kolei żelaznych.

Ruch na Mikołajewskiej kolei żelaznej odbywa się już lat piętnaście i doszedł w ostatnich czasach do bardzo znacznego rozwoju, kiedy tymczasem inne linje rządowe jeszcze nie są ukończone, a nie wielkie zbudowane sekcje nie mogłyby być zbywane w obecnem ich położeniu bez jawnego uszczerbku dla skarbu. Nawet po ukończeniu linij, rezultaty ruchu w pierwszych latach rzadko bywają zadawalniające, a kapitaliści nabywając kolej żelazną od rządu, mogą opierać swe obrachowania tylko na jej dochodach.

Tymczasem pod względem znaczności ogólnego dochodu, kolej Mikołajewska od kilku lat zajmuje jedno z pierwszych miejsc pomiędzy kolejami żelaznemi stałego lądu Europy.

W 1863 r. Mikołajewska kolej żelazna była piątą pod względem ogólnego dochodu na wiorstę; ale odtąd z rozprzestrzenieniem naszej sieci kolei żelaznych, szczególnie w gubernjach centralnych, handlowe znaczenie Moskwy ogromnie się powiększyło, a zarazem i ruch po kolei, stanowiącej łącznik dwóch stolic. W ciągu czterech lat ogólny dochód powiększył się od 16,000 rsr. do 20,000 rsr. na wiorstę, i teraz Mikołajewska kolej żelazna zajmuje drugie miejsce na lądzie stałym Europy, ustępując pierwszeństwo tylko jednej linji francuzkiej od Paryża do morza Śródziemnego.

Takie pierwszorzędne znaczenie Mikołajewskiej kolei, oparte na stale wzrastającym ruchu, daje niewątpliwą pewność uzyskania znacznej sumy, za pomocą zbycia jej na 85 lat. Kapitaliści, doświadczeni w sprawach kolei żelaznych, łatwo pojmą, ile powinno pozostać czystego dochodu, z regularnej i ekonomicznej eksploatacji podobnej linji.

Dla tego, nie przesądzając kwestji ceny, która mogłaby ostatecznie określić się przy zbyciu kolei Mikołajewskiej, można jednak teraz powiedzieć z pewnością, że uzyskana za nią suma, da skarbowi państwa zupełną możność, bez zwłoki robić wszystkie potrzebne wydatki na czynne budowanie kolei żelaznych, tak za pomocą inżynierów rządowych, jak innemi sposobami, kosztem rządu lub przy jego pomocy. Suma otrzymana za kolej mającą 604 wiorsty, będzie niewątpliwie wystarczała na zbudowanie najkonieczniejszych linij, na przestrzeni przeszło 1,200 wiorst; tym sposobem każda wiorsta zamienia się przynajmniej na dwie wiorsty nowej, pożyteczniej, przynoszącej dochód kolei. Przy tem skarb pozbawia się tylko czystego i stosunkowo bardzo niewielkiego dochodu z kolei Mikołajewskiej, lecz dla państwa, całe jej pożyteczne znaczenie nie tylko w zupełności będzie zachowane pod względem politycznym i wojennym, ale jeszcze pod względem handlowym i przemysłowym stopniowo będzie się rozwijało i wzmagało.

Pomimo oczywistej ważności celu zbycia kolei żelaznej Mikołajewskiej, środek ten wzbudził i ciągle wzbudza w towarzystwie różne tłumaczenia i sądy, niezgodne z rzeczywistem jego znaczeniem. Pomiędzy innemi wskazują na to, że nie można wypuścić z rąk rządu linji łączącej dwie stolice, ważnej pod względem politycznym i wojskowym, a również, iż z powodu wyjątkowego położenia kolei żelaznej Mikołajewskiej można spodziewać się w przyszłości znacznego powiększenia z niej dochodów, a dla tego nie należy oddawać osobom prywatnym znacznych korzyści, jakie powinien otrzymać skarb.

Obecnie może być przyjęte za aksjomat, że każda kolej żelazna należąca do prywatnej kompanji, pod każdym względem stanowi takie same narzędzie dla rządu, jak i kolej rządowa. Doświadczenie lat ostatnich dowiodło to bezspornie; w czasie wojny włoskiej 1859 r., armja austrjacka, wszystkie jej ciężary i prowiant, bez przeszkody przewożone były po kolei żelaznej z Wiednia do Trjestu, należącej do francuzkiej kompanji, tylko austrjacki komisarz rządowy, był wyznaczony w ciągu trzech miesięcy czasowym jej zarządcą. Podczas polskiego powstania, warszawska kolej okazała niewątpliwie najrzeczywistszy pożytek; przytem uznane było za dostateczne, naznaczenie naczelników wojennych w niektórych sekcjach. Nakoniec ostatnia wojna w Niemczech oczywiście dowiodła, że pod względem politycznym i wojskowym, nie może być najmniejszej różnicy pomiędzy kolejami prywatnemi a rządowemi: na wszystkich jednakowo przewożono wojsko i ciężary wojskowe; tabor ruchomy z jednej linji przenoszony był na drugą w miarę konieczności, i w ogóle zarządy prywatnych kompanij, bez oporu zawsze spełniały wymagania naczelników wojennych.

Przechodząc od przykładów z historji wojskowej ostatnich lat, do wiadomości statystycznych, okazuje

się że tylko same Prusy mają około $^1/_4$ części kolej żelaznych rządowych, a $^3/_4$ należy do kompanij prywatnych; Anglja zaś, Francja i Austrja (łącznie do do 40,000 wiorst), nie mają ani jednej wiorsty kolei rządowej. Tymczasem rządy tych państw nie spotykały z tego powodu najmniejszej trudności w wykonaniu swych zamiarów, dla tego, że ustawy nadane kompanjom prywatnym, bardzo określenie wkładały na nie różne obowiązki względem wymagań rządu w ogólności i przewożenia wojsk w szczególności.

W obec szczególnie wzrastającego ruchu na kolei żelaznej Mikołajewskiej, niezawodnie należy spodziewać się powiększenia jej ogólowego dochodu. Nie można z pewnością powiedzieć, aby czysty dochód wzniósł się w takiej samej mierze, jeżeli kolej zostanie w rękach rządu, który natenczas miałby przed sobą nowe nakłady na ulepszenie kolei i powiększenie ruchomego taboru.

Nieograniczając się na samem przedwczesnem sądzeniu o korzystności lub niekorzystności, w obecnej chwili, zbycia kolei Mikołajewskiej, w towarzystwie i w druku dają się słyszyć głosy, wyrażające obawy, że główne dzwono naszego szynowego łańcucha, może przejść w ręce cudzoziemców i postawić Rosję w zależności od nich, co do przedmiotu tak ważnego dla niej pod względem ekonomicznym i politycznym. Podobne obawy oparte są widocznie na nieporozumieniach. Eksploatacja kolei żelaznej ustąpionej przez rząd kompanji prywatnej, niczem się nie różni od eksploatacji kolei zbudowanej przez same kompanje na mocy koncesji udzielonej przez rząd. Główne warunki zabezpieczające interesa państwa od możliwych targań się na nie ze strony interesów prywatnych, równomiernie obowiązujące są tak dla jednych jak dla drugich. Udział kapitalistów dla utworzenia kapitału na nabycie gotowej kolei, niczem nie różni się od udziału osób składających kapitał przeznaczony na budowę nowej linji. Prawa i obowiązki ich co do eksploatacji kolei żelaznych, są zupełnie jednakowe.

W ogóle kompanje akcjonarjuszów, tworzące kapitał składkowy za pomocą wypuszczenia bezimiennych akcij lub obligacij, nigdy nie mogą przywłaszczać sobie jakiegokolwiek wyłącznego narodowego charakteru: prawo udziału w przedsiębierstwie nabywa się przez kupienie papierów, swobodnie obiegających na targach pieniężnych, zupełnie dostępnych dla wszystkich rosjan i cudzoziemców. Nikt zatem nie może przeszkodzić uczestniczeniu ruskich kapitalistów we wczystkich korzyściach posiadania nabytej od rządu Mikołajewskiej kolei żelaznej.

Jeżeli doświadczenie wykazało pewne niedogodności, budowania w Rosji kolei żelaznych przez zagraniczne kompanje i zagranicznych inżynierów, to toż samo doświadczenie świadczy, że udział cudzoziemców przy należytej kontroli rządowej, nie pociąga za sobą żadnych szkodliwych następstw; warszawska i niżegrodzka koleje, będąc w posiadanu głównego towarzystwa kolei żelaznych, którego akcje w znacznej ilości znajdują się za granicą, zarządzane są bez uszczerbku dla politycznych i ekonomicznych interesów państwa.

Utworzenie specjalnego, że tak powiemy, obrotowego dla budowania kolei żelaznych funduszu, niezależnego od wszelkich ewentualności i bieżących potrzeb państwa, uważane jest przez rząd za najpewniejszy środek ukończenia rozpoczętych linij i zbudowania nowych potrzebnych kolei żelaznych. Osiągnięcie tego celu, niewątpliwie nie może być obojętnem każdemu istotnie pojmującemu, rzeczywiste potrzeby Rosji."

Rozmaitości.

* (Koleje żelazne). Wyszła niedawno broszura p. Dudley Bokster, o drogach żelaznych i wpływie ich na wzrost handlu i bogactwa krajowego. W broszurze tej czytamy, że we Francji, w końcu roku zeszłego, było 8134 mil kolei żelaznych, to jest tyle ile było w Anglji przed dziesięcioma laty. W Stanach Zjednoczonych północno-amerykańskich jest 33,860 mil kolei będących w ruchu, a 15,000 mil budujących się, tak że tam długość kolei żelaznych z czasem będzie większą, niż w całej Europie, która ma ich 42,000 mil.

* (Ludność mięszana). Trudno znaleść gdziekolwiek taką mięszaninę narodowości, jak w mieście i hrabstwie San-Francisco, w Stanach Zjednoczonych. Z 14,818 tamecznych wyborców, oprócz krajowców było 3,111 irlandczyków, 1,880 niemców, 684 anglików, 151 skandynawczyków, 128 rosjan i polaków, 99 francuzów, 26 oceanczyków, 19 włochów, 16 holendrów, 14 hiszpanów-amerykanów, 11 belgijczyków, 10 portugalczyków, 8 indjan wschodnich, 7 węgrów, 6 indjan zachodnich, 2 z wysp sandwichskich, jeden grek, jeden hiszpan i jeden chińczyk.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Prelekcja). W przyszły czwartek, t.j. 30 marca (11 kwietnia) o godzinie 8 $^1/_2$ wieczorem, profesor dr Hoyer, mieć będzie prelekcję w towarzystwie „Harmonja" dla członków tegoż „o złudzeniu zmysłów."

* Nr. 393 *Tygodnika Illustrowanego*, wyszedł z druku i zawiiera:—Stanisław Pilat (z drzew.)—Kronika tygodniowa.—Kwestarze (d zrew.)—Obrazy z życia i natury (z 2 drzew. dok.)—Ludwik Pauczykowski (z drzew.)—Wrażenia z pooróży (dok.) Kronika bibliograficzna.—Korespondencja.—Antoni Oleszczyński (d. c.)—Przegląd polityki zagranicznej.—Helena, p. (c. d.)—Nr. 222 *Wędrowca*, wyszedł z druku i zawiera:—Źródła Nilu, dziennik podróży i odkrych kapitana Speke. 1860—1863 (z 3 drzew.)—Paryska trupiarnia (morgue) (z drzew. — Dwórksiążęcy, powieść E. Guinot, (dok.) Elektryczność i jej techniczne zastosowania (z drzew.)—Wynalazek druku (dok., z drzew.)—Wyszły także:—Poszyt I (za styczeń *Przeglądu Technicznego*.—Zeszyt II (za luty) *Ekonomisty*.—Nr. 40 *Gazety lekarskiej*.—Nr. 14 *Tygodnika lekarskiego*.—Nr. 14 *Przeglądu Tygodniowego* Nr. 14 *Zorzy*.- i Nr. 14 *Gazety rolniczej*.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23, przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10; i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35, przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, i przybywają do Warszawy o godzinie 5 minut 38 po południu, a do Aleksandrowa o godzinie 7 minut 20 wieczorem.

Warszawa, dnia 28 Marca (9 Kwietnia).

Kalendarz

We środę, 10 kwietnia,—św. Ezechiela pror.—Słońce wsch. o godz. 5 min. 17; zach. o godz. 6 min. 47.

We czwartek, 11 kwietnia, —św. Leona pap.—Słońce wsch. o godz. 5 min. 15; zach. o godz. 6 min. 49.

Stan pogody.

Dziś z rana + 3°,0 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach. . . .	747.0	740.6
Termometr Resam.	— 2 3	+ 4 5
Stan nieba	pogodny	pochmurny

Największe ciepło + 5.0 R. Największe zimno — 3°.0 R.

Wysokość wody n. Wiśle stóp 10 cali —.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, opera **Żydówka**. — *Wczoraj*, dawano operę **La Favorita (Faworyta)**, przez artystów włoskich, ostatnie wystąpienie p. Rota, było osób 500.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Dziś*, **Poświęcenie; Łobzowianie**. — *Wczoraj*, dawano **Ciekawość; Portrety kochanka i męża; Kapelusz zegarmistrza**, było osób 250.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOSCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-adjutant Jego Cesarskiej Mości, książę *Radziwiłł*, z Brześcia; jenerał-major *Egger*, z Lublina; tajny radca *Ostrowski*, z wsi Czajek; rzeczywiści radcowie stanu: *Swieczyn*, z Petersburga; *Pomorski*, z Nowej Aleksandrji;—wyjechał jenerał-major *Lebiedjew*, do Łomży.

Wdniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 412, wyjechało osób 312, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 182, wyjechało osób 124; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 106, wyjechało 94; — w ogóle przyjechało osób 984, w tej liczbie z zagranicy 76; wyjechało 859, w tej liczbie za granicę 47.

Dnia 27 (8) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 37, wyzdrowiało 34, umarło 9, pozostało 1889 (mężczyzn 829, kobiet 1060); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 180, kobiet 169

Ceny targowe

dnia 27 marca (8 kwietnia) 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od rubla srebr.		— do rubla i kop.	
Pszenica Waga — — 240	7	35	8	20
Żyto „ — — 230	4	80	5	25
Jęczmień . .	4	50	4	80
Owies . .	3	30	3	45
Groch polny .	—	—	—	—
Kartofle. . .	—	—	2	25

Pud siana od k. — —45 Pud słomy od k. — —25.

Dowozu: Pszenicy 250; Żyta 300; Jęczmienia 200; Owsa 600 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 72 $^1/_2$ do rs. 3 k. 78 $^1/_2$

Garniec „ od rsr. 1 kop. 21 do rsr. 1 kop. 23.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1867 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).				
Obligi Skarbu za rs. 100	73	50	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	78	50	78	17
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	70	37	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	58	17	57	85
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	80	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	17
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	110	—	—	—
„ „ „ 1866 „ 100	104	75	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	57	50	56	75
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	85	—	84	33
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	88	50	88	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	112	95	111	60
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	72 $^1/_2$	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	92	25	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	87	75	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. 1 k 17 $^7/_9$

* „ „ od Listów Likwidacyjnych. rs. 1 k 42 $^2/_9$

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1867 roku.

Z BERLINA	żądaja	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		58
Obligacje Skarbowe 4%		62
Listy Zastawne 4%		56
Bilety Banku Rosyjskiego		78 $^3/_4$
Weksle na Warszawę		78 $^3/_4$
„ Petersburg 3 tygodn.		87 $^1/_4$
„ „ 3 miesięczny		86
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		—
Koleje Rosyjskie		76 $^1/_8$
Kolej Terespolska		74
dto Warszawsko-Wiedeńska		—
Listy Likwidacyjne		58
Nowa pożyczka premjowa 1-em		46
„ „ „ 2-em		39
Żyto na targu		84
dto „ dostawę		56 $^1/_2$
		55 $^1/_8$
Z WIEDNIA		
Weksle na Londyn		132
„ Hamburg		89
„ Paryż		52 50
Pożyczka Narodowa		66
5% Metaliki		56 50
Akcje Banku Kredytowego		128 80
Z PARYZA.		
Renta 3%		67
Renta Włoska		51
Akcje Kredytu Ruchomego		397
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		90 $^1/_8$

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. *269*). *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Po śmierci;

1. Cecylji z Psarskich Kaczkowskiej, wierzycielki sumy rsr. 2,775 pod Nr 16 działu IV. na dobrach Wroników z Okręgu Piotrkowskiego. przez zastrzeżenie zapisanej.

2. Felicjanny z Dąbrowskich Przyłubskiej, wierzycielki sum a) rsr. 12,007 kop. 18 i $^1/_2$, na dobrach Lisewo pod Nr. 10 i na dobrach Osiek Mały z Okręgu Konińskiego pod Nr. 20 działu IV, b) rsr. 14,992 kop. 8 i $^1/_2$ na dobrach Osiek Mały, pod Nr 16b i c) ostrzeżenia pod Nr. 18 działu IV na dobrach Mikołajewice z Okręgu Wartskiego zamieszczonego, co do wydania jej i innym współsukcesorom spadku po Antonim Dąbrowskim.

3. Karola Alberta dwóch imion Neüman, co do ostrzeżenia na nieruchomości w Kaliszu, pod Nr. 104 położonej, zapisanego w zględem odkreślenia sumy rsr. 540 ze sumy złp. 7,600, dla Bogumiła Furmankiewicza hypotekowanej.

4. Cyrylla Truszkowskiego, właściciela dóbr Żelgoszcz, z Okręgu Wartskiego;

Otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin ostateczny, na dzień 6 (18) Lipca 1867 roku w tutejszej Kancelarji Ziemiańskiej.

Kalisz d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r.
Radca Dworu, J. Ziemięcki.

(N. D. *268*). *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej w Radomiu.*

Po śmierci: 1. Romana Jabłonowskiego, właściciela dóbr ziemskich miasta Gowarczowa w Okręgu Konieckim; 2. Sabiny Tarłówny, co do sumy rs. 4,500 pod Nr. 14b wykazu hypotecznego dóbr Zalesia z Okręgu Staszowskiego; 3 Józefa Jakubowskiego, co do sum rs. 4,530 i rs. 180 pod Nr. 19, oraz rs 1,000 pod Nr. 60, wykazu dóbr Końskie Wielkie z Okręgu Konieckiego, i 4. Franciszka Paschalskiego, co do sumy rs. 150 pod Nr. 3 wykazu dóbr Wysoczek małych z Okręgu Staszowskiego zapisanych, otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin ostateczny na dzień 28 Czerwca (10 Lipca) 1867 r.

Radom d. 12 (24) Grudnia 1866 r.
Zengteller.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 1982). *Калишское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ симъ, что въ присутствіи его совершаться будутъ 3 (15) Апрѣля с. г. въ часъ по полудни, публичные торги на поставку дровъ для отопленія въ теченіи сего 1867 года, званія Калишскаго Губернскаго Правленія, начиная съ 4 р. с. 44 к. за каждую полукубическую сажень дровъ сосновыхъ сухихъ, хорошаго качества, имѣющую 120 полѣнъ, каждая длины футовъ три, толщины въ діаметрѣ дюймовъ шесть. Длина сажени должна составлять футовъ шесть, тысота онаго столько же, ширина футовъ три, емкость 108 кубическихъ футовъ.

Каждый затѣмъ изъ желающихъ принять на себя упомянутую поставку, обязанъ явиться въ назначенные выше мѣсто и срокъ, съ свидѣтельствъ къ мѣстнаго полицейскаго вѣдомства о его состоятельности, и съ залогомъ 100 р. с. наличными деньгами, заставными листами или другими бумагами, которыхъ представленіе въ видѣ залоговъ разрѣшено существующими правилами.

О прочихъ условіяхъ каждый изъ желающихъ можетъ удостовѣриться въ Финансовомъ Отдѣленіи Калишскаго Губернскаго Правленія, ежедневно, во время назначенное для службы, исключая праздничные и табельные дни.

г. Калиш, 22 Февраля (6 Марта) 1867 г.
Совѣтникъ Финансоваго Отдѣленія,
Шмидецкій.

(N. D. 1983). *Калишское Губернское Правленіе.*

Такъ какъ назначенные на день 6 (18) Марта с. г. торги, на поставку освѣщенія для Калишскаго Губернскаго Правленія въ теченіи 1867 г. несостоялись, то таковые торги совершаться будутъ въ третимъ сокращенномъ срокѣ дня 3 (15) Апрѣля 1867 года въ часъ по полудни отъ цѣнъ слѣдующихъ, какъ то:

1. За одинъ фунтъ стеариновыхъ свѣчей 33 коп.
2. За одинъ фунтъ сальныхъ свѣчей 19 коп.
3. За одно ведро нафты 3. р. с.
4. За одну тысячу спичекъ 10 к

Всего приблизительно на суму 800 р. с.

Всякій за тѣмъ изъ желающихъ принять на себя упомянутую поставку обязанъ явиться въ назначенное выше мѣсто и срокъ съ свидѣтельствомъ Мѣстнаго Полицейскаго Управленія о его благонадежномъ поведеніи и самостоятельности, а равно съ залогомъ 80 руб. с. наличными деньгами, закладными листами, или другими кредитными бумагами, которыхъ представленіе въ видѣ залоговъ, разрѣшено существующими правилами. Кто изъ желающихъ принять на себя поставку, уступитъ изъ цѣнъ всѣхъ вообще высшій въ пользу казны процентъ, тотъ удержиться за поставкою.

О прочихъ условіяхъ обяснится можно въ Финансовомъ Отдѣленіи Калишскаго Губернскаго Правленія во время назначенное для службы.

Г Калишъ, 11 (23) Марта 1867 года.
Совѣтникъ Финансоваго Отдѣленія,
Шмидецкій.
Дѣлопроизводитель, Лесевичъ.

* * *

Ponieważ licytacja w d. 6 (18) b. m. i r. na dostawę światla dla Rządu Gubernialnego Kaliskiego w ciągu 1867 r. spełzła bezskutecznie, przeto do odbycia takowej trzeci termin na dzień 3 (15) Kwietnia 1867 o godzinie 1 z rana, został wyznaczony, od cen następujących mianowicie:

1. Za funt świec stearynowych kop. 33.
2. Za funt świec łojowych kop. 19.
3. Za wiadro nafty rs. 3.
4. Za tysiąc zapałek kop. 10.

A wszystkiego w przybliżeniu na sumę rubli sr. 800.

Każdy chęć mający podjąć się tej dostawy, powinien stawić się w oznaczonym miejscu i terminie i zaopatrzyć się w świadectwo miejscowej władzy policyjnej o prowadzeniu się i stanie majątkowym, a również złożyć vadium 80 rs. gotowizną lub wszelkiemi papierami publicznemi, według istniejących przepisów na kaucje przyjmowanemi. Kto z licytantów od wszystkich cen powyższych artykułów dostawy będących razem wziętych, najwyższy procent na korzyść Skarbu odstąpi, ten przy dostawie utrzymanym zostanie.

O bliższych warunkach dostawy, poinformować się można w Wydziale Skarbowym Rządu Gubernialnego Kaliskiego w godzinach biurowych.

M. Kalisz, dnia 11 (23) Marca 1867 roku.
Radca Wydziału Skarbowego,
Szmidecki.
Referent, Lesiewicz.

(*N. D. 1654*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 4 (16) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu, odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na wykonanie robót rekonstrukcji Filtru Nr. 2 wodociągu Warszawskiego od sumy na rs. 3,750, wyraźnie na rubli srebrem trzy tysiące siedmset pięćdziesiąt, wykazem kosztów obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyż oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej, a do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 375 i na koszta koszta ogłoszenia rs. 12, które nieurzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, dnia 8 (20) Marca 1867 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . . podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wykonania robót rekonstrukcji Filtru Nr. 2 wodociągu Warszawskiego za sumę anszlagową wynoszącą rs. 3,750 (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 375 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. miesiąca N. roku 186 .
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 1981). *Ивангородская Инженерная Команда.*

По предписанію Начальника Инженеровъ Варшавскаго Военнаго Округа отъ 4-го Февраля с. г. за N. 553, будетъ произведенъ при ввѣренной мнѣ командѣ публичный торгъ 3 (15) и переторжка 5 (17) числъ будущаго Апрѣля мѣсяца, на продажу желѣза негоднаго лому фунтовъ 1,317$^1/_4$ мѣди негодной фунтовъ 281, чугуна негоднаго и не нужнаго фунт. 11,801$^1/_2$.

Кр. Ивангородъ, Марта 23 дня 1867 г.
Командиръ Команды, Инженеръ-Подполковникъ, Прокоповичъ.

(N. D. 1619). *Naczelnik Powiatu Grodiskiego.*

Na zasadzie reskryptu Rządu Gubernjalnego Warszawskiego z d. 28 Lutego (12 Marca) r. b. Nr. 1296, podaje do publicznej wiadomości, iż w biurze Naczelnika Powiatu Grodiskiego w mieście Mszczonowie d. 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. o godzinie 11 z rana, odbywać się będzie przed Naczelnikiem tegoż Powiatu, przez opieczętowane deklaracje in minus licytacja na entrepryzę zreperowania w mieście Wiskitkach jatek rzeźniczych i szlachtuza.

Koszt na tęż restaurację wedle dwóch anszlagów przez Rząd Gubernjalny pod dniem 4 (16) Lutego r. b. zatwierdzonych wynosi:

a) Na jatki rub. sr. 791 kop. 49$^1/_4$
b) „ szlachtuz „ 155 „ 13$^3/_4$

Czyli razem rs. 946 kop. 63.

Wyraźnie rubli srebrnych dziewięćset czterdzieści sześć kopiejek sześćdziesiąt trzy, która to suma na praetium fisci do tej licytacji ustanawia się.

Mający chęć podjęcia się tej entrepryzy, winni w miejscu i czasie powyżej oznaczonym, złożyć do rąk Prezydującego na licytacji deklaracje wedle poniżej zamieszczonego wzoru, czysto, wyraźnie, bez skrobań na stemplu kop. 15 napisane, do których zaraz wewnątrz dołączyć należy formalny sznurowy kwit Kasy Gubernjalnej, Okręgowej lub Miejskiej na złożone tamże do pomienionej licytacji vadium $^1/_5$ części powyższej anszlagowej sumy wyrównywające, to jest rs. 190 wyraźnie rubli srebrnych sto dziewięćdziesiąt, które nieutrzymującym się przy entrepryzie po stosownym poświadczeniu zaraz zwrócone będą, zaś vadium utrzymującego się jako kaucja do depozytu Banku Polskiego odesłaną zostanie.

Deklaracje nie podług formy napisane, jakiekolwiek warunkowe ostrzeżenia, przekreślenia, skrobania obejmujące, lub do którychby kwity Kasowe na złożone vadium dołączone nie były, albo po terminie oznaczonym do licytacji otrzymane, za nieważne uznane będą.

Inne warunki tej licytacji i entreprzy detyczące, oraz anszlagi, każdego czasu w godzinach służbowych, wyjąwszy dni galowe i świąteczne, w miejscu jak wyżej oznaczonym do licytacji przejrzane być mogą.

Mszczonów d. 3 (15) Marca 1867 roku.
w z. Pomocnik Administracyjny,
J. Popielawski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Grodiskiego z dnia 3 (15) Marca r. b. Nr. 1792 opierającego się na reskrypcie Rządu Gubernjalnego z d. 28 Lutego (12 Marca) r. b. Nr. 1296, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wziąść entrepryzę zreperowania w mieście Wiskitkach jatek rzeźniczych za sumę rs. . . . . wyraźnie rubli srebrnych . . . szlachtuza za sumę rs. . . . . . wyraźnie rubli srebrnych . . . . czyli razem za sumę rs, ... wyraźnie za sumę (wypisać literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom jakie warunkami licytacyjnemi są objęte.

Kwit Kasy (NN.) na złożne do niej vadium gotowizną rs. . . . wyraźnie rubli srebrnych załączam, którą w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przesłanie takowego na mój koszt do miasta, wsi (NN.) upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w (NN.)

Deklaracją niniejszą pisałem w (NN). dnia, miesiąca, roku (tu podpisać czytelnie imie i nazwisko deklaranta).

(N. D. *1847*). *Naczelnik Powiatu Łukowskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 5 (17) Kwietnia r. b. od godziny 10-ej z rana w biurze Naczelnika Powiatu Łukowskiego odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie prawa propinacyjnego we wsi rządowej Jagodne, Gminie Dąbie na czas od d. odbycia licytacji do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. poczynając od sumy rs. 112 kop. 50, jako czynsz roczny do licytacji ustanowionej.

Licytacja odbywać się będzie pod warunkami przez Rząd ustanowionemi o których każden mający chęć zadzierżawienia tego dochodu w biurze Powiatu tutejszego wiadomość powziąść może.

Każden przystępujący do licytacji obowiązany złożyć na vadium sumę rs. 128 k. 12$^1/_2$, która nieutrzymanym się przy licytacji zaraz zwróconą a utrzymującego się przy licytacji zaraz zatrzymaną zostanie, gdzie pluslicytant po odbyciu licytacji, kaucję wyrównywającą połowie rocznego czynszu dzierżawnego złożyć ma.

Ponieważ we wsi Jagodne karczma w roku 1866 zgorzała i bonifikacja za tę pogorzel przypada do wypłaty z funduszów ubezpieczeń suma rsr. 320, utrzymujący się zatem przy licytacji dom karczemny w powyższem szacunku podług anszlagu jaki doręczony sobie mieć będzie, wystawić obowiązany a po spisaniu protokułu odbiorczego wystawionej budowli, przypadającą z funduszów ubezpieczeń kwotę rs. 320 będzie mieć sobie wypłaconą.

M. Łukow, d. 18 (30) Marca 1867 roku.
Referent, Biernacki.

(N. D. 1980) *Naczelnik Powiatu Sochaczewskiego.*

Gdy ogłoszona na dniu 6 (18) Stycznia r. b. i 6 (18) Marca r. b. licytacja przez opieczętowane deklaracje na przedsiebierstwo sprawunku latarń rewerberowych na słupach żelaznych lub krokształtnach dla miasta Sochaczewa, dla braku konkurentów spełzła bez skutku, przeto Naczelnik Powiatu Sochaczewskiego, podaje do wiadomości, że w d. 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. jako terminie trzecim odbędzie się o godzinie 11 z rana, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na rzeczone przedsiebierstwo.

Każdy zatem chęć licytowania mający, winien złożyć lub nadesłać na ręce Naczelnika Powiatu najpóźniej w dniu na pół godziny przed licytacją dobrze opieczętowaną deklaracją na stemplu ceny kop. 30 wyraźnie, czytelnie bez skrobań podług wzoru tu dołączającego się. Do deklaracji dołączony ma być kwit jednej z Kas Skarbowych miejskich lub Banku na złożone vadium w kwocie rs. 74, bez którego to dowodu deklaracja za nieważną poczytaną zostanie.

Do deklaracji dołączone byc winno także świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy policyjnej jasno i rzetelnie wykazujące wiek, miejsce stałego zamieszkania zamożność i konduitę deklaranta.

Warunki szczegółowe do licytacji i kosztorys przejrzane być mogą każdodziennie w biurze Powiatu Sochaczewskiego w godzinach służbowych.

Sochaczew 8 (20) Marca 1867 r.
Kapitan, Plety.

Wzór do Deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu z d. 8 (20) Marca r. b. Nr. przy dołączeniu świadectwa temże ogłoszeniem wymaganego i kwitu na vadium w sumie rs 74, podaję niniejszą deklaracją, mocą której zobowiązuję się podjąć przedsiebierstwa urządzenia w miescie Sochaczewie latarń rewerberowych na słupach lub krokszłynach żelaznych za sumę rs. (wyraźnie wypisać literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętemi, a które dobrze mi są znane.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1867 r.

Na kopercie oprócz adresu domieszczone być winny wyrazy: „deklaracja do licytacji na przedsiebierstwo N. w mieście N.”

(N. D. *1810*). *Magistrat Miasta Przasnysza.*

Podaje do powszechnej wiadomości że w dniu 18 (30) Kwietnia r. b. o godzinie 10 z rana w Kancelarji Magistratu tutejszego odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie Domów i placów pustych w mieście Przasnyszu egzystujących po Duchowieństwie Swieckim na Skarb zajętych, na lat trzy 1867/70 to jest od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r. do końca Czerwca 1870 r., a mianowicie:

1. Domu pod N. 286 od sumy rocznej dzierżawy rs 9.
2. Domu pod N. 288 od sumy rocznej dzierżawy rs. 30 k. 90.
3. Dom pod Nr. 284 od sumy rocznej dzierżawy rs. 30.
4. Dom pod N. 282 od sumy rocznej dzierżawy rs. 75.
5. Placu pustego przy ulicy Ś-Duskiej wraz z łączką jaka przy tymże znajduje się od sumu rocznej dzierżawy rs. 3 k. 50.
6 Placu pustego przy tejże ulicy na przeciw Kościoła położonego od sumy rocznej dzierżawy rs. 2.

Nający przeto chęć zadzierżawienia wszystkich powyżej opisanych Domow i placów w ogólności lub każdego znich oddzielnie może się zgłosić w czasie i miejscu powyżej oznaczonym.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Magistracie tutejszym w każdym czasie.

Przasnysz d. 11 (23) Marca 1867 r.
Burmistrz, Jakolis.

(N. D. 1689). *Magistrat Miasta Krasnystawskiego.*

W skutek postanowienia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 2 (14) Lutego r. b. Nr. 2000/618 podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 6 (18) Kwietnia r. b. y czasie od godziny 3 do 5 z południa w Magistracie tutejszym odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje licytacja na wydzierżawienie szlachtuza miejskiego i opłaty od bicia bydła tak przez rzeźników jako i innych mieszkańców tutejszego miasta bez żadnych wyłączeń wedle taryfy przez Komisją Rządowa dla miast 3 rzędu zatwierdzonej do Kasy Ekonomicznej wnoszonej na czas od daty przyjścia licytacji do skutku aż do końca roku 1868 starego stylu czyli od dnia 6 (18) Kwietnia r. b. do 31 Grudnia (12 Stycznia) włącznie 1868/9 r. za sumę rs. 639 kop. 70 rocznie. Vadium do tej licytacji ma być złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Kraśnegostawu lub innej Skarbowej w kwocie rs. 127 kop. 94 w dowód czego należy dołączyć po deklaracji kwit na to pozyskany, oraz świadectwo władzy miejscowej co do zamożności, warunki licytacyjne mogą być przejrzane w biórze Magistratu w godzinacg służbowych każdego dnia prócz świąt; deklaracje mogą być składane na ręce Prezydenta i pisana bez żadnych przekreśleń i skrobań wyraźnie i wypisaniem sum literami, podług poniżej umieszczonego wzoru, a to pod skutkiem uznania ich nieważności i odrzucenia.

Wzor do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu miasta Kraśnegostawu z dnia 8 (20) Marca r. b. Nr. 553 podaje niniejszą deklaracje, że podejmuje się dzierżawy szlachtuza i opłaty od rzezi bydła tak przez rzeźników jako i innych mieszkańców miasta Kraśnegostawu uspakajanej, na czas od 6 (18) Kwietnia r. b. do końca roku 1868 starego stylu to jest do włącznie 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r. za sumę roczną rs. (tu wypisać sumę literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, zaświadczenie Kasy na złożone w niej vadium w kwocie rs. 127 kop. 94 jak równie świadectwo władzy miejscowej co do swej zamożności składam (które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o których odesłanie na Pocztę do N na mój koszt upraszam). Stałe moje zamieszkanie jest w N (wypisać miejsce zamieszkania) pisałem w N dnia N miesiąca N 1867 roku.

(Podpisać wyraźnie imie nazwisko)

Krasnostaw d. 8 (20) Marca 1867 r.

Prezydent, Władowski.

(N. D. 1991). *Rada Główna Zakładów Dobroczynnych Powiatu Siedleckiego.*

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości iż w dniu 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. o godzinie 10 z rana odbędzie się w gmachu Szpitala Maryjnskiego w mieście Siedlcach głośna in plus licytacja na sprzedaż dwóch kotłów oraz innych naczyń miedzianych.

Mający przeto chęć licytowania zgłosić się zechcą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, gdzie sprzedaż takowa za gotowe pieniądze zaraz po przybiciu wypłacić się mające dopełnioną będzie.

Siedlce d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1867 r.

Prezydujący
Asesor Kolegjalny, Gąsiorowski.
Sekretarz Rady, Śliwiński.

(N. D. 1754) *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego.*

Podaję do wiadomości publicznej iż odbyte zostaną w biurze górniczym w Dąbrowie w dniu 4 (16) Kwietnia r. b. licytacja przez deklaracje opieczętowane to jest:

a) na dostawę surowizny dla pudlingarni huty Bankowej od ceny kop. 58 za pud. in minus

Licytacja 1 o godzinie 10 rano na partję surowizny pudów 5,000.

Licytacja 2 o godzinie $10^1/_2$ rano, na partję surowizny pudów 5,000.

Licytacja 3 o godzinie 11 rano, na partję surowizny pudów 5,000.

Licytacja 4 o godzinie $11^1/_2$ rano, na partję surowizny pudów 5,000.

b) Licytacja 5 in minus o godzinie 12 w południe, na dostawę pilników różnych do magazynu Okręgu w Dąbrowie w wartości rs. 348 i do magazynu w Pankach w wartości rs. 42.

c) Licytacja 6 in plus o godzinie 1 z południa na przedaż rudy otowianej brylastej z pudlingarni huty Bankowej pudów 292, oraz brylastej z kopalni Ulisses pudów 116 funtów 37 i zbiorkowej pudów 110 funtów 34, od ceny zniżonej za pud brylastej po kop. 90,85 za pud zbiorkowej po kop. 75,125.

Przystępujący do licytacji obowiązany podać najpóźniej na pół godziny przed terminem do licytacji oznaczonym deklarację napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 30, podług wzoru poniżej domieszczonego i do tej dołączyć kwoty w szczególności zaś do licytacji:

1. Na vadjum rs. 290 na koszta ogłoszeń rs. 4.
2. Na vadjum rs. 290 na koszta ogłoszeń rs. 4.
3. Na vadjum rs. 290 na koszta ogłoszeń rs. 4.
4. Na vadium rs. 290 na koszta ogłoszeń rs. 4.
5. Na vadium rs. 40 na koszta ogłoszeń rs. 2.
6. Na vadium rs. 45 na koszta ogłoszeń rs. 2.

Wzór deklaracji

Wskutek ogłoszenia z dnia 10 (22) Marca r. b. Nr. 1,369 podaję niniejszą deklarację iż obowiązuje się:

a) z licytacji (wymienić numer) dostawy surowizny pudów 5,000 do pudlingarni huty Bankowej po cenie (tu wymienić sumę liczbą i literami;

b) z licytacji 5 dostawy pilników odstępując z cen warunkami oznaczonych procent (tu wymienić odstąpiony procent liczbą i literami);

c) z licytacji 6 kupna rudy otowianej brylastej po cenie i zbiorkowej po cenie (tu wymienić ceni liczbą i literami);

i poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętem.

Przytem dołączam kwoty na vadium rs. N na koszta ogłoszeń rs. N które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam lub przez umocowanego N odbiorę.

Stałe zamieszkanie moje jest w N pisałem w N dnia i miesiąca N 1867 r.

(Podpisać imie i nazwisko)

Deklaracje winny być pisane czytelnie bez żadnych przekreśleń i skrobań, gdyż podane nie podług formy wskazanej i złożone później jak termin oznaczono przyjęte nie będą.

Warunki do powołanych licytacji służące znajdują się w biurze wydziału górnictwa i Okręgowem w Dąbrowie i mogą być przejrzane codziennie w godzinach służbowych wyjąwszy świąt uroczystych.

Dąbrowa d. 10 (22) Marca 1867 r.

Hempel.

(N. D. 2003). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Lessera Bankiera w Warszawie pod Nr. 490/1 przy ulicy Miodowej w domu własnym zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Andrzeja Brzezińskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr 497 *A.* zamieszkałego, obane mającego w poszukiwaniu sumy rsr. 15.000 z procentem 6% od dnia 19 Września (1 Października) 1866 r. i kosztów od Joela Neumark obywatela właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 742 położonej, tamże zamieszkałego, protokułem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 25 Listopada (7 Grudnia) 1866 r. sporządzonym; w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Rymarskiej pod Nr. 742 w urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu 3, w gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Administracyjnym 3 i 11 pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Joela Neumark należąca, w dzierżawnem posiadaniu Arona Schoenfeld za cenę rocznie rsr. 1,300 na lat trzy poczynając od dnia 1 Października 1866 r. (wyjątkiem pierwszego piętra przez Joela Neumark zajmowanego) zostająca poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona. Dzierżawę Schoenfelda popierający subhastacją zaskarżył.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom murowany, o parterze pierwszem i drugiem piętrze z mieszkaniami poddasznemi, o piwnicach, blachą żelazną kryty cztery kominy murowane mająca.
2. Oficyna masiv murowana o parterze, dwóch piętrach, mieszkaniach suterynowych i piwnicy sklepionej, blachą żelazną kryta, cztery kominy murowane mająca.
3. Oficyna masiv murowana o parterze i pierwszym piętrze, blachą żelazną kryta, komin murowany mająca.
4. Budowla z cegły palonej murowana, o parterze i pierwszym piętrze, blachą żelazną kryta. na piętrze tego zabudowania jest komórek dziewięć, przed któremi ganek z galerją.
5. Ustęp z drzewa, daszkiem blaszanym kryty.
6. Śmietnik balami cembrowany.
7. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą; od pompy tej przeprowadzoną jest rynna drewniana pod ziemią i jest urządzona pompa żelazna przy zabudowaniu ad 4.
8. Sztachetki zielono malowane.
9. Oświetlenie gazowe z przeprowadzonemi w różnych kierunkach rurami i rurkami.
10. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane.

Nieruchomość ta ma przybliżonej rozległości około łokci kw. 2,811.

W nieruchomości tej prócz egzekwowanego dłużnika Joela Neumark jest 12-tu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Andrzeja Brzezińskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 497 *A.* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydendentowi m. Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju O gu i Miasta Warszawy wydziału I w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) 1866 roku a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 23 Lutego (7 Marca) 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Andrzej Brzeziński Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 12 (24) Grudnia 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie

Warszawa dnia 12 (24) Grudnia 1866 r.

Radca Dworu Zgórski

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał wyrokiem wydanym dnia 23 Marca (4 Kwietnia) 1867 r. termin do przygotowawczego przysądzenia wyznaczył na dzień 18 (30) Kwietnia 1867 roku, godzinę 10 z rana.

Popierający sprzedaż postąpił w warunkach za subhastowaną nieruchomość rubli srebrem trzydzieści tysięcy.

Warszawa d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 2006). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny z Radków Goltz po Sergieju Goltz Pułkowniku pozostałej wdowy z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 1713 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Konstantego Borzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 492 zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs 1,200 z procentem w chwili zapłaty obliczyć się mającym i kosztów od Rudolfa Kohl, wieczystego posiadacza kolonji Annopol zwanej. Osady pod Nr. 7 w Okręgu i Gubernji Warszawskiej, na gruncie dóbr Wiązowna położonej, tamże zamieszkałego, protokułem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 27 Września (9 Października) 1866 r. sporządzonym. w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

O S A D A

Nr. 7 oznaczona w kolonji nowo erygowanej Annopol, do dóbr Wiązowna należącej w Okręgu i Powiecie Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Poko u Okręgu i miasta Warszawy wydziału IV w Gminie i parafji Wiązowna położona, prawem wieczystego posiadania za opłatą rocznego czynszu z morgi po kop. 60, Rudolfa Kohl zostająca, w ogólnej rozległości miary nowopolskiej około mórg 96 prętów 123 czyli dziesiatyn 49 sażeni 996.

Na gruncie powyższej osady kolonjalnej są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa słomą poszyty z kominem murowanym, przed domem tym jest z daszkiem słomianym wystawka, pod jednym dachem domu tego jest stajnia.
2. Obora z drzewa, dach słomą poszyty, a okapy gontami obite mająca.
3. Półstodułek z drzewa, słomą poszyty.
4. Chlew z drzewa, słomą poszyty.
5. Studnia balami cembrowana z żórawiem
6. Piwnica odladrami wyłożona, ziemią przykryta.
7. Podwórze płotem z żerdzi ogrodzone.
8. Sadzawka z kempą na środku rokiciną zarośnięta.
9. Piwnica rozwalona.
10. Płoty z drągów w blizkości sadzawki i od sadzawki do podwórza, oraz od podwórza przy drodze wjazdowej.

Obszerniejsze opisanie zajętej i zaaresztowanej kolonji Annopol. inaczej Płachta zwanej, w dobrach Wiozowna Okręgu i Gubernji Warszawskiej położonej, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Konstantego Borzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 492 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału IV w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.
2. Janowi Sierpińskiemu, Wójtowi Gminy Wiązowna w Okręgu Warszawskim, w tychże dobrach Wiązowna urzędującemu, na ręce Teofila Zrzelskiego Pisarza Gminy.

Obudwom d. 10 (22) Października 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Wiązowna w Okręgu Warszawskim położonych dnia 17 (29) Października 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń pod Nr. 549 przy ulicy Długiej o godzinie 10 z rana dnia 2 (14) Stycznia 1867 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Konstanty Borzewski Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Paźdz. (10 Listop.) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 2 (14) Stycznia, 16 (28) Stycznia i 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży osady Nr. 7 w Kolonji Annopol w dobrach Wiązowna Gubernji Warszawskiej położonej, Trybunał wyrokiem daty 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r. termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 17 (29) Marca 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs: 500 przez popierającą sprzedaż postąpionej.

Warszawa d. 8 (20) Lutego 1867 r.

R. D. Zgórski.

W terminie powyżej oznaczonym odbytym zostało przygotowawcze przysądzenie rzeczonej osady Nr. 7 Annopol zwanej, i taż przygotowawczo Konstantemu Borzewskiemu Patronowi za sumę rs 500 przysądzoną została, a zarazem termin do jej ostatecznego przysądzenia na dzień 1 (13) Maja 1867 r. godzinę 10 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w wydziale I oznaczonym został

Licytacja w terminie tym zacznie się od sumy rs. 500 lub też od $^2/_3$ części szacunku jaki taksą biegłych wykrytym zostanie.

Warszawa d. 17 (29) Marca 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 2005).

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 492 zamieszkały, jako Obrońca Janusza Rostworowskiego, Szambelana Dworu J. C. K. M., zawiadamia i ogłasza, że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego Warszawskiego, z dnia: 15 (27) Stycznia 1865 r., 28 Września (9 Października) t. r. i 20 Kwietnia (2 Maja) 1866 r. sprzedaną zostanie w drodze działów przez publiczną licytację

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 600*c*

w Warszawie położona. Nieruchomość ta, leży przy placu Tłomackie zwanym, graniczy z prawej strony z posesją Nr. 600*d*, z lewej z posesją Nr. 600*ab*, z tyłu dotyka posesji Nr. 600*A* i składa się:

a. Z domu masiw murowanego.
b. Z oficyny w części mięszkalnej, a w części na składy i stajnie przeznaczonej.
c. Z wygodek z drzewa.
d. Ze śmietnika i sztachet.
e. Z placu pod budowlami łokci kwadr. 1260
f. Z powierzchni podwórza brukowanego łok. kwadr. 6719.

Współwłaścicielami sprzedawanej nieruchomości są:

1-o Janusz Rostworowski pod Nr. 483, i
2-o Juljusz Rostworowski, pod Nr. 570 w Warszawie zamieszkali.

Obszerniejszy opis, znajduje się w taksie przez biegłego Henryka Muklanowicza sporządzonej, w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującego złożonej, gdzie również jak i u podpisanego Obrońcy przejrzeć można warunki sprzedaży.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w dniu 3 (15) Stycznia 1866 r. termin ostatecznego przysądzenia, wyznaczony został na dzień 3 (15) Listopada t. r. i licytacja miała się odbyć od sumy rss. 94,787 kop. 5, lecz gdy termin ten dla braku licytantów nie odbył się przeto Trybunał wyrokiem z dnia 17 (29) Marca r. b. szacunek rzeczonej

nieruchomości do sumy rsr. 60,000, zniżył, od której to samy licytacja się zacznie i nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 5 (17) Kwietnia r. b. godzinę 2 po południu wyznaczył, który to termin odbędzie się przed W-ym Sadkowskim Asesorem Trybunału delegowanym, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549.

Warszawa dnia 18 (30) Marca 1867 r.
Zygmunt Krysiński.

(N. D. 2002)

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 497*A* przy ulicy Podwal zamieszkały, na żądanie Szajndli z Petersilgów Szpilrein, matki i głównej opiekunki nieletnich dzieci po Dawidzie-Józefie Szpilrein pozostałych, w Warszawie pod Nr. 2159*A* zamieszkałej, sprzedaż beneficjalną nieruchomości Nr. 2159*A* w Warszawie popierający, zawiadamia i ogłasza: że z mocy uchwały rady familijnej w Sądzie Pokoju Okręgu I Miasta Warszawy Wydziału I, w dniu 17 (29) Maja 1866 r. zapadłej, tudzież dwóch decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie, z dat: 23 Stycznia (4 Lutego) 1867 r. i 25 Lutego (9 Marca) 1867 r. sprzedaną zostanie przez publiczną licytację, w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyć się mającą.

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2159*A* przy ulicy Pokornej położona.

Nieruchomość ta, stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hipotecznej z dnia 6 (18) Stycznia 1859 r należała prawem własności do Dawida Józefa Szpilrein, po śmierci którego, prawem spadku przeszła i hipotecznie z mocy decyzji z dnia 11 (23) Stycznia 1867 r. uregulowaną została na nieletnie jego dzieci, mianowicie: Chawę. Mośka, Rojzę, Abrahama, Esterę i Dawida-Józefa rodzeństwa Szpilreinów, których główną opiekunką jest matka ich Szajndla z Petersilgów Szpilrein pod Nr. 2159*A*, a przydanym opiekunem dziad Icyk Szpilrein, pod Nr. 2659 w Warszawie zamieszkali.

Nieruchomość sprzedawaną, składają następujące główne części:

1. Dom frontowy masiw murowany z cegły palonej na wapno, o parterze i pierwszem piętrze z mieszkaniami suterynowemi i poddasznemi, długi łok. 48½, szer. łok. 21¼, wys. łok. 14, z przybudowaniem drewnianem parterowem mieszczącem sionkę.

2. Oficyna masiw murowana z cegły palonej na wapno. po lewej stronie posesji stojąca, o parterze z piwnicami sklepionemi, mieszcząca lakiernią, oraz stajnią i wozownią, długa łok. 26, szer. łok. 11½, wys. łok. 6½.

3. Oficyna masiw murowana z cegły palonej na wapno, równolegle do domu frontowe go stojąca, mieszcząca fabrykę guzików, o parterze i piętrze, w połowie szerokości z suterynami, długa łok. 26, szer. łok. 19, wysoka w części piętrowej łok. 10¾, w części zaś parterowej łok. 5¾, z przybudowaniem z prawej strony masiw murowanem. parterowem, dług. łok. 10¼, szer. łok. 9, wys. łok. 6.

4. Zabudowanie drewniane z prawej strony posesji stojące, mieszczące kloaki i komórki o parterze, długie łok. 18½, szer. łok. 4½, wys. łok. 5.

5. Zabudowanie drewniane parterowe, mieszczące komórki, długie łok. 19, szer. łok. 4, wys. łok. 4½.

6. Zabudowanie drewniane mieszczące komórki, długie łok. 9½, szer. łok. 7, wys. łok. 3.

7. Zabudowanie drewniane po za oficyną pod Nr. 2 opisaną stojące, mieszczące komórki parterowe, długie łok. 9, szer. w jednej połowie łok. 4, w drugiej łok. 3, wys. łok. 3.

8. Dwa domki drewniane przenośne, oddzielnie w podwórzu stojące, na odprawianie modlitw w czasie kuczek przeznaczone, blachą cynkową pokryte.

9. Studnia z pompą.

10. Parkan drewniany z tyłu posesji stojący.

11. Sztachety oddzielające ogród, podwórko fabryczne, oraz część podwórza na skład.

12. Dwie altanki w ogrodzie.

13. Bruk w części dziedzińca.

14. Plac pod całą nieruchomością.

Do odbycia sprzedaży. delegowany jest W-y Umieniecki Sędzia Trybunału i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I, pod Nr. 549 odbyła się już w dniu 24 Marca (5 Kwietnia) 1867 r. pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w dniu 8 (20) Maja 1867 r. o godzinie 9¾, z rana, odbędzie się druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 27.000.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzanę być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I-go i u podpisanego Obrońcy przy Senacie.

Warszawa d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1867 r.
Andrzej Brzeziński Obr. przy Sen.

(N. D 2008)

Na skutek wyroku Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 29 Czerwca (11 Lipca) 1866 roku zapadłego, z powództwa Lubomiry z Kupisiewiczów Romanowskiej wdowy. w Warszawie mieszkającej. przez Franciszka Modrzejewskiego Patrona stawającej, przeciwko Teofili z Romanowskich Marcelego Gwiazdowskiego żonie i temuż Marcelemu Gwiazdowskiemu, jako głównemu opiekunowi nieletniego Aleksandra Romanowskiego w Warszawie, oraz Teodorowi Radzickiemu, wzmiankowanemu nieletniemu, przydanemu opiekunowi w Radomsku zamieszkałym, Florentynie z Muszyńskich Marcina Nałęckiego żonie w Piotrkowie, Marji z Romanowskich Henryka Teszner żonie w Kielcach zamieszkałym, przez Franciszka Mierzyńskiego Patrona bronionym, sprzedane będą w drodze działów nieruchomości w mieście Radomsku położone, do spadku po Gracjanie Romanowskim należące, mianowicie: dom frontowy przy ulicy Kaliskiej, położony pod Nr. 286, w bliskości stacji kolei żelaznej z przyległemi do niego budynkami, to jest stodołą, szopą, oborą, chlewikiem, wszystkie z drzewa gontami kryte, plac, plac na którym stoją i przyległy do nich ogród warzywno owocowy z sądzawką i oparkanieniem, tudzież ogród w ogrodach Swaznickich gruntu około 2 mórg. ogrodu lech 11 i drugiego lech 16. Bliższy opis tego wszystkiego znaleść można w taksie biegłych w biurze Pisarza Trybunału wydziału II znajdującej się, gdzie równie jak i u podpisanego Patrona warunki licytacyjne przejrzane być mogą.

Przygotowawcze przysądzenie tych nieruchomości odbyło się w dniu 15 (27) Marca r. b., a termin do ostatecznego przysądzenia w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Kaliszu przed delegowanym Asesorem Rojek na dniu 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. godzinę 3 z południa jest oznaczony. Licytacja zacznie się od sumy rs. 3,210, a vadium ma być złożone rs. 500 w gotowiźnie.

Kalisz d. 16 (28) Marca 1867 r.
Franciszek Modrzejewski, Patron Tryb.

(N. D, 1962) W dalszym ciągu licytacji poczynającej od dnia 28 Marca (9 Kwietnia) r. b. codziennie wyjąwszy dni świątecznych począwszy od godziny 3 do 6 z południa w Warszawie w domu pod Nr. 544 gdzie Apteka Wernera przy ulicy Długiej w piwnicy na lewo w chodząc w podwórze, prawnie zajęte wina węgierskie wróżnych gatunkach partjami nie mniej nad 10 butelek, zaś grube stare węgierskie w gąsiorkach w partjach stosownie do żądania zgłaszających się przez publiczną licytację sprzedane będą.

Walenty *Suprynowicz*, K. przy S. A. K. P.

DONIESIENIA PRYWATNE.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury